

Värnpliktig på F 10 1940-1941

Det kom ett brev den 18 dec 1992 ställt till sekr F 10 Kamratförening med följande berättelse:

Inryckning på F 8 Barkarby

"En solig och vacker augustimorgon 1940 gick jag till Malmö central för tågresa till F 8 i Barkarby. På Stockholmståget samlades några andra kamrater som också skulle göra sin värnplikt för F 10 på F 8. Jag minns att min moder hade skickat med en trave pannkakor och sylt. Vi åt och njöt tillsammans och blev ett glatt gäng från Malmö. Jag hade aldrig varit i Stockholm förut och ingen av oss visste var Barkarby låg men att vi skulle byta tåg norrut i Stockholm."

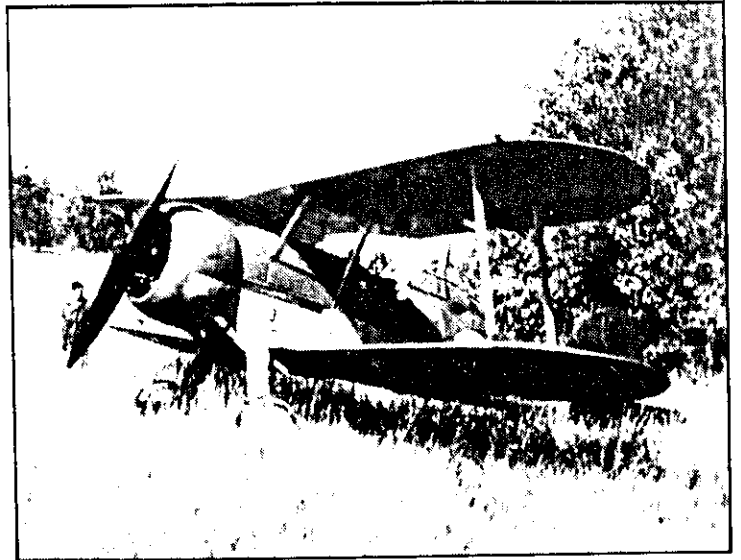
F 10-värnpliktiga på F 8

"Vi steg av i Barkarby och frågade var flygfältet låg och någon sa, följ vägen norrut. De var bara att marschera ganska långt, så vi var trötta och hungriga när vi kom till vakten. Vi hade ju åkt tåg hela dagen. Ett befäl tog emot oss, visade oss till ett logement och sen till matsalen. Där åt vi fiskbullar, som vi inte blev så förtjusta i. Jag själv hade aldrig smakat sådant men hungern hjälpte aptiten. Så började en härlig tid med exercis dagarna i ända under ledning av fänrik Franz. Det var en underbar människa; ordning och disciplin, alla knappar knäppta, gå och uppföra oss värdigt som flygsoldat till F 10. Det var hans predikan före varje helg. Det var stor skillnad på F 8-vpl och vi som tillhörde F 10. Varje måndag vid uppställningen fick "Stockholmarna" skäll av deras befäl för deras uppträdande under helgen i Stockholm."

(Anm: Fänrik Bosse Franz, kurskamrat med Ove Müller-Hansen, följde med till F 10 Bulltofta och 1945 till Ängelholm.)

Mekutbildning

"Så hade vi exerceerat färdigt och skulle ha utbildning som mekaniker. Själv blev jag uttagen till radiomekaniker med placering hos två äldre civilanställda. Varje morgon före flygning skulle radion i flygplanen kontrolleras." (Anm: flygplan J 8 Gloster Gladiator.)

"Då satte han sig i första planet och jag hoppade i och ur från plan till plan och sa "hallå Adam" som svarade "hallå Kalle det hörs bra".

Krigshändelser i Skåne

"En morgon hörde vi på radion att på natten hade ett engelskt flygplan tappat en bomb i Kungsparken i Malmö. Ett annat plan släppte en bomb som briserade hos en trädgårdsmästare utanför Lund."

Vaktjänst

"Vi hade ju också våra vaktpass bland annat kring bensinförrådet i en skog i utkanten av flygfältet. I början var det lite kusligt för oss stadsbor, för då temperaturen ändrade sig, så smällde det i bensinfaten."

Ombasering och övningar

"Så var det dags för en större övning och nu bar det iväg till Såtenäs. När vi kom dit befanns flottiljen F 7 vara alldeles nybyggd. Det fanns inga sängar på logementet så vi låg på halmmadrasser på golvet med geväret (modell 96) längs sidan. Det var ständiga övningar dag och natt. När larmet gick var det bara att rusa ut och hoppa upp på en lastbil som i nattmörkret förde oss ut till flygplanen som stod uppställda runt fältgränsen. Våra piloter hade till uppgift att jaga bort tyska plan på väg till Norge."

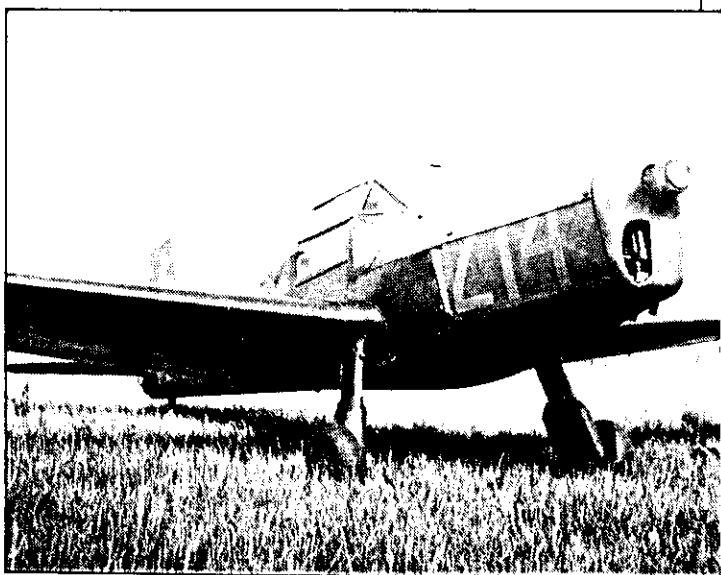

I högsta beredskap

"Sen bar det iväg tillbaka till Barkarby och nu började vi bli lite garvade och fick mer ansvar. Personligen kände jag att jag betydde något för vårt lands försvar. En natt fick jag i uppdrag att sitta telefonvakt i flotttiljchefens rum. I ett annat rum låg nio jaktpiloter på golvet och sov. Det var beredskap för Stockholms försvar. Ordern till mej var att när det ringde i telefonen, skulle jag svara och omedelbart väcka piloterna. Jag tyckte jag fått ett stort ansvar och har väl aldrig varit så vaken en hel natt som då."

Bulltofta - äntligen

"Så kom då äntligen dagen då vi kom till vår riktiga hemort Bulltofta. Det var den 19 oktober 1940. Vi blev förlagda i gamla Kirsebergs-skolan. Några fick ligga i gamla vattentornet. Matsalen hade ordnats i Malvia, en inhyrd fabrik. Marketenteriet låg vid Lundavägen i Villa Höja. Varje dag hände något. Det kunde landa något engelskt eller amerikanskt flygplan och någon tysk också. Våra egna flygplan som vi var stolta över, var våra J 8-or, men vi hade även ett tvåsitsigt öppet skolplan Klemm 35."

Flygtur

"Som 1.mek ville man ju gärna åka med upp och varje gång man lämnade av, så frågade man om man fick följa med. Till sist lyckades det. Fänrik Ruben var en mycket snäll

människa, han svarade ja men sa att han skulle ha avancerad flygning och flygsoldat Wictor vet väl var utlösningsringen sitter på fallskärmen och när jag säger hoppa, så lyder Wictor order. Jag blev svag i knäna men ville inte inför mina kamrater säga nej-tack, utan det bar i väg. Det var vinter med snö och kallt. Jag hade inte kläder för flygning, på huvudet bara en pälsmössa. Vi flög på en tusen meters höjd, då han plötsligt ströp av motorn så den sa flöjt-flöjt och han skrek -håll i mössan, vi gör en looping. Så en till men omvänd. Sen ströp han motorn igen och frågade, hur det kändes. Bra, sa jag. Vi vippade med vingarna, flög på rygg så jag visste inte var jag hade himmel eller jord.

(Anm: Fänrik Bo Ruben, följde med till F 10 Bulltofta. Medlem i Kamratföreningen.)

MUCK

"Innan jag muckade fick jag följa med en gång till. Den gången var det en sergeant som nästan landade på vingen, trodde jag, men strax innan marken, rätade han upp Klemmen och landade perfekt. Jag muckade den 27 juli 1941 efter 360 dagar och tyckte naturligtvis det var roligt men min tid vid mitt kära F 10 var en härlig tid som jag aldrig glömmer."

Avslutning på brevet

"Till sist vill jag tala om att jag gläds med alla från Öv 1. Rolf Clementson och alla anställda att vi får behålla vårt F 10.

Med vänliga hälsningar

746-2-40 Bertil Wictor, Malmö."

Redigerat an aning, med tillstånd, av Henry Ohlsson, sekr

